

IB001 Úvod do programování skrze C

Cvičení 7

Petr Velan

velan@mail.muni.cz

Fakulta informatiky
Masarykova univerzita

29. 10. 2012

Reálné datové typy

- Uchovávají se ve tvaru (mantisa, exponent)
- Zapisují se s desetinnou tečkou nebo exponentem
 - 3.14159
 - 0.314159E1
 - 0.314159E+1
 - 31.4159E-1
- float, double, long double
- printf modifikátory: f, e, E, g, G (float, double), Lf, Le, LE, Lg, LG (long double)
- scanf modifikátory: f, e, g (float), lf, le lg, (double), Lf, Le, Lg, (long double)

Reálné typy (5)

- Označení těchto konstant má následující tvar:
 - začíná zápisem specifikujícím reálný typ:
 - **FLT_** pro typ **float**
 - **DBL_** pro typ **double**
 - **LDBL_** pro typ **long double**
 - pokračuje zápisem udávajícím konkrétní charakteristiku, např.:
 - **EPSILON** minimální $x > 0.0$ takové, že $1.0+x \neq 1.0$
 - **MIN** minimální normalizované kladné číslo
 - **MAX** maximální reprezentovatelné konečné číslo

Reálné typy (6)

- Pro běžnou reprezentaci reálných čísel danou standardem **ANSI/IEEE 754 – 1985** platí (uvedené hodnoty jsou zaokrouhlené):

FLT_EPSILON	1.19209290E-007	4 B
FLT_MIN	1.17549435E-038	
FLT_MAX	3.40282347E+038	
DBL_EPSILON	2.2204460492503131E-016	8 B
DBL_MIN	2.2250738585072014E-308	
DBL_MAX	1.7976931348623157E+308	
LDBL_EPSILON	1.0842021724855044E-019	12 B
LDBL_MIN	3.3621031431120935E-4932	
LDBL_MAX	1.1897314953572318E+4932	

Knihovniční funkce (1)

- Hlavičkový soubor `math.h` poskytuje konstanty (typu `double`):

• <code>M_E</code>	hodnota e (Eulerova čísla)
• <code>M_LOG2E</code>	hodnota $\log_2 e$
• <code>M_LOG10E</code>	hodnota $\log e$
• <code>M_LN2</code>	hodnota $\ln 2$
• <code>M_LN10</code>	hodnota $\ln 10$
• <code>M_PI</code>	hodnota π
• <code>M_PI_2</code>	hodnota $\pi/2$
• <code>M_PI_4</code>	hodnota $\pi/4$
• <code>M_1_PI</code>	hodnota $1/\pi$

ANSI

- Konstanty nejsou k dispozici pokud je definované makro `__STRICT_ANSI__`
- Nutné použít `-std=gnu99` místo `-std=c99`

Knihovní funkce (2)

- `M_2_PI` hodnota $2/\pi$
- `M_2_SQRTPI` hodnota $2/\pi^{1/2}$
- `M_SQRT2` hodnota $2^{1/2}$
- `M_SQRT1_2` hodnota $1/2^{1/2}$

– funkce, např.:

- **goniometrické** (argument musí být vždy v radiánech):
 - `double sin(double x);` $\sin x$
 - `double cos(double x);` $\cos x$
 - `double tan(double x);` $\operatorname{tg} x$
- **cyklometrické** (výsledek je vždy v radiánech):
 - `double asin(double x);` $\arcsin x$
 - `double acos(double x);` $\arccos x$
 - `double atan(double x);` $\operatorname{arctg} x$

Knihovní funkce (3)

- hyperbolické:

- `double sinh(double x);` $\sinh x$
- `double cosh(double x);` $\cosh x$
- `double tanh(double x);` $\tanh x$

- hyperbolometrické:

- `double asinh(double x);` $\operatorname{arsinh} x$
- `double acosh(double x);` $\operatorname{arcosh} x$
- `double atanh(double x);` $\operatorname{artanh} x$

- logaritmické:

- `double log(double x);` $\ln x$
- `double log10(double x);` $\log x$
- `double logb(double x);` $\log_2 x$

Knihovny funkce (4)

- další:

- `double exp(double x);` e^x
- `double fabs(double x);` $|x|$
- `double sqrt(double x);` $x^{1/2}$
- `double cbrt(double x);` $x^{1/3}$
- `double pow(double x, double y);` x^y
- `double ceil(double x);`
nejmenší celočíselná hodnota, která není menší než x
- `double floor(double x);`
největší celočíselná hodnota, která není větší než x
- `double fmod(double x, double y);`
zbytek po dělení čísla x číslem y
- `double rint(double x);`
zaokrouhlení čísla x

errno.h

- Řízení chyb knihovních funkcí
- Pokud matematické funkce selžou, bude proměnná *errno* nastavená na nenulovou hodnotu
 - *EDOM* - argument funkce mimo definiční obor
 - *ERANGE* - výsledek je mimo obor hodnot výsledného typu
- Konstanty a proměnná jsou definovány v hlavičkovém souboru *errno.h*
- Používejte manuál ke knihovním funkcím, návratové hodnoty a hodnoty *errno* jsou popsány
- *strerror(3)*, *perror(3)*

errno.h

```
#include <stdio.h>
#include <stdint.h>
#include <math.h>
#include <errno.h>

int main(void)
{
    double x = log10(-10);
    if (errno != 0) {
        perror("log10: ");
    }

    printf("%f", x);

    return 0;
}
```

Typ ukazatel

- Ukazatele uchovávají paměťovou adresu
- Hodnota ukazatele říká, kde v paměti se nachází objekt daného datového typu
- Datový typ se specifikuje při definici ukazatele
- `int *pointerNaInt;`
- Dereferenční operátor: `*` - pro získání hodnoty z paměti odkazované ukazatelem.
- Referenční operátor: `&` - pro získání adresy proměnné

```
int a = 5;
int *ptrA = &a;
printf("%d", *ptrA);
```

Typ ukazatel (4)

- Necht':

```
int *ptrInt;
```

```
int k = 11;
```

adresa **ptrInt** adresa **k**

Adresy	1000	1032	1064	1096
Hodnoty			11	

```
ptrInt = &k;
```

```
*ptrInt = 80;
```

adresa **ptrInt** adresa **k**

Adresy	1000	1032	1064	1096
Hodnoty		1064	80	

Prázdný ukazatel

- Konstanta *NULL*
- Definice ve *stdio.h*
- Vhodné inicializovat ukazatele na tuto konstantu
- Univerzální pro všechny datové typy

```
int i = 42, *ptr1 = NULL;
```

Typ ukazatel

- Na jeden objekt je možné držet více ukazatelů
- Hodnoty ukazatelů je možné porovnávat (ukazují na stejný objekt?)
- Obecný ukazatel: *void *ukazatel*
 - Lze přetypovat na libovolný ukazatel
 - Lze přiřadit libovolnému ukazateli

```
int a = 5;
void *ptrA = &a;
printf("%d", *(int *) ptrA);
```

Typ ukazatel

```
void zmen(int *ptr)
{
    *ptr = 42;
}

int main(void)
{
    int a = 5;
    zmen(&a);
    printf("%i", a);
    return 0;
}
```

Agregované datové typy

- Kompozitní typy: struktury, pole
- Homogenní datový typ: pole
- Heterogenní datový typ: struktura

Datový typ pole

- Datový typ pole uchovává více hodnot stejného datového typu
- Proměnná v poli se nazývá prvek
- K jednotlivým prvkům lze přímo přistupovat pomocí jména pole a indexu
- V jazyce C je pole spojitá oblast v paměti, první prvek je na nejnižší adrese
- Jednorozměrná a vícerozměrná pole

Jednorozměrné pole

- `datový_typ` identifikátor[`velikost`]
 - *datový_typ* - datový typ jednotlivých prvků pole
 - *identifikátor* - název pole
 - *velikost* - počet prvků v poli, indexy začínají od 0

```
int pole[10];

for (int i = 0; i < 10; i++) {
    pole[i] = i * 2;
}

for (int i = 0; i < 10; i++) {
    printf("%d ", pole[i]);
}
```

- Pozor na zápis za poslední index pole

Datový typ pole

- Při definici pole je možné provést inicializaci
- Hodnoty ve složených závorkách se postupně přiřazují prvkům pole
- Pokud není výčet úplný, zbylé prvky se nastaví na 0

```
int pole[10] = {0,2,4,6,8,10,12,14,16,18};
```

```
for (int i = 0; i<10; i++) {  
    printf("%d ", pole[i]);  
}
```

Datový typ pole

- Při inicializaci je možné inicializovat pouze prvky na konkrétních indexech
- Navíc je při inicializaci možné nechat určit velikost pole kompilátor (minimální velikost do které se vejdou všechny inicializované prvky)
- Neexistuje operátor pro přiřazení polí, je nutné kopírovat jednotlivé prvky

```
int pole[] = {0,2,4,6,8,[10] = 18, 20};
```

```
for (int i = 0; i<sizeof(pole)/sizeof(int); i++) {  
    printf("%d ", pole[i]);  
}
```

Ukazatel a pole

- Na pole se lze dívat jako na ukazatel
- `Pointer++` zvýší ukazatel tak, aby ukazoval na další prvek daného typu v paměti - je možné takto procházet pole
- `Pointer` je možné dereferencovat pomocí `*`, nebo **[0]**
- Řetazec je pole znaků, poslední znak je `'\0'`
- Pole uchovávající řetazec má vždy `strlen(str) + 1` znaků

```
int pole[5] = {42, 54, 64};  
int *ptr = pole;
```

```
printf("%i %i\n", ptr[0], *ptr);  
printf("%i\n", ptr[1]);  
printf("%i\n", *(ptr+2));
```

```
char str[] = "toto je retezec";  
printf("%c %c %c\n", str[0], str[1], str[2]);
```

Příklad na procvičení

- Nalezněte všechna prvočísla menší než pojmenovaná konstanta N (`#define N 1000`)
- Použijte právě jedno jednorozměrné pole, metodu Erathostenova síta
- Nalezená prvočísla zapište na začátek tohoto pole
- Zbytek prvků tohoto pole bude mít nekladnou hodnotu
- Na závěr programu toto pole vytiskněte. Tiskněte pouze kladné hodnoty.

```
#define N 100
int main(void)
{
    int pole[N] = {0}, index = 0;
    for (int i = 2; i < N; i++) {
        if (pole[i] == 0) {
            pole[index++] = i;
            for (int j = i; j < N; j+=i) {
                pole[j] = -1;
            }
        }
    }
    /* Vypis prvku pole */
    for (int i = 0; i < N; i++) {
        if (pole[i] > 0) {
            printf("%d ", pole[i]);
        }
    }
    return 0;
}
```

Písemka

- 5. 11. 2012
- Procvičení práce s poli znaků
- Maximálně 25 bodů
- Doba trvání cca 50 minut
- Bez použití materiálů, pouze nápověda ke knihovním funkcím